

## Vacances familiars

Dg, 23/08/2015 per Jordi Llisterri...

[Laeto animo](#)

Ja em perdonaran que els parli de les meves vacances. Aquest any hem fet per primera vegada això tan modern [d'intercanviar](#) el pis amb una família estrangera. Recomanable. Hem anat a parar a [Irlanda](#), concretament cap al sud-est, a Cork.

No faré allò que fan els turistes de treure grans conclusions d'un país fent de turista. Però sí que m'ha quedat una impressió que crec que deu ser generalitzable: que a Irlanda cuiden les famílies amb fills. És una impressió extreta principalment de tres detalls. Primer el de veure pel carrer moltes famílies amb tres o quatre fills. També a missa. El segon, trobar molts serveis -tant públics com privats- amb tarifes especials per a famílies. No només descomptes per a menors. Sinó un preu únic per a tota la família, atents al fet que els ingressos són per unitat familiar, i no penalitzant als qui tenen més fills. I tercer, i potser el més especulatiu com a simple turista, és que tothom té un tracte especialment amable quan vas amb nens. Començant pel senyor que revisar la documentació a l'aeroport, que estava de bon humor malgrat l'aparent innocuïtat de la seva feina. Un país *family friendly*.

Mirant per internet es poden trobar diversos estudis i dades econòmiques que confirmen aquesta percepció. La política de suport a les famílies té una llarga tradició i es considera com un tema de país, com aquí pot ser l'accés universal a la sanitat o les pensions. Les prestacions d'ajudes a les famílies amb fills a Irlanda també han patit retallades, però continuen sent universals, no només per a famílies amb problemes econòmics.

Els fills es consideren una de les riqueses de la nació (sigui dit de passada, un tema que no veig gaire plantejat en el debat d'un futur estat propi). Evidentment a Irlanda hi ha el fort substrat catòlic, però també hi és a d'altres països europeus i aquesta política familiar no ha existit. En canvi sí que s'ha fet en altres països de tradició més laica. Aquí, el tema de les polítiques familiars sempre s'ha vist com una cosa carca, mentre l'esquerra prefereix parlar de drets socials i d'igualtat. A més, quan ha manat la dreta tampoc s'ha fet política familiar de veritat. L'avortament, el matrimoni homosexual o les prestacions socials ha polaritzat els debats de dreta i esquerra, mentre s'abandonava el tema de la política familiar, que és més ampli.

Però, de vacances, no vaig tant al tema polític com a la percepció que he tingut a Irlanda, tot i que suposo que va lligada a les polítiques que s'hi fan. De fet, la gent tampoc tenim fills pensant en les deduccions de la declaració de la renda. Per això, crec que hi ajuda més la percepció que he tingut. Que la gent entén que els que tenim més de dos fills no ho hem fet per molestar o per incontinença sexual. Que formar famílies també és una aportació a la societat.